

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

Această zi de pomenire sfântă în cer și pe pământ este o zi de școală, de creștere, de povață, căci celui ce voiește să fie înțelept pentru viață îi trebuie carte să învețe și să știe apoi carte, să știe de ce este el, de ce trăiește el, ce trebuie să lucreze, unde trebuie să ajungă, o, și multă carte trebuie să învețe cel ce voiește să vină după Mine și să fiu Eu apoi viața lui, începând cu învierea lui și cu lumina ei apoi mereu, și fericit este omul cel ales încă din pantece pentru trăirea lui cu Dumnezeu pe pământ, de pe pământ și până în cer, o, și așa a fost Ioan Botezătorul, nașul Meu de botez, omul care își cunoștea Stăpânul, măi poporul Meu. Iar azi este o zi de școală și te voi trece prin ea și prin multa ei povață, ca să ia din cartea ta cu Mine lumea cea trecătoare, omul cel fără de carte pentru viață, toți cei ce trăiesc în desfrâul vieții lor. Că iată, fiilor, lipsește învățătorul, lipsește cartea și școala cea pentru viață, o, și nu știe omul carte de sus, și pier din lipsă de înțelepciune popoare întregi, rânduri de oameni născuți din oameni, și se fac gunoi, dar Eu vin Învățător pe pământ și grăiesc la voi, iar voi Mă împărțiți, fiilor.

În duhul păcii sfinte voiesc să vă grăiesc când vin cuvânt la voi. Această pace Îmi face calea ușoară ca să vin să lucrez și ca să Mă așez în carte și ca să-Mi fie împărțit cuvântul. O, pace vouă în lucru cu Mine, fiilor! Așezați-vă înaintea Mea ca să Mă primiți, ca să Mă împliniți în voi și ca să-Mi găsec odihna în voi și între voi, fiilor.

O, fiul acestui cuvânt trebuie să dovedească de unde învață și pe cine slujește cu viața sa. Așadar, fiule, întreabă-te la ce este bun Dumnezeu pentru tine și răspunde-ți cu înțelepciune și cu pricepere la întrebare. Apoi întreabă-te, cu inima trează întreabă-te atent de ce ești tu bun pentru Dumnezeu, și numai apoi vei înțelege de ce îți este ție bine, sau de ce nu-ți este bine de atâtea ori și în atâtea feluri când ai nevoie de Dumnezeu, când ar fi bun Dumnezeu să te sprijinească, o, și umilește-te dacă nu-I folosești lui Dumnezeu și caută să trăiești cu folos viața, căci vei rămâne sau nu vei rămâne cu cele lucrute de tine, cu cele de folos lui Dumnezeu și ție dacă le lucrezi, și iată de ce te povățuiesc să te întreb la ce ești tu bun lui Dumnezeu și lucrului Său, care va rămâne, că numai Dumnezeu va rămâne, El și lucrul Său și toți cei care cu El își au lucrul lor pe pământ.

O, fiilor, fugiți de semeție, fugiți spre smerenie a inimii, fugiți mereu spre ea și socotiți-vă fiecare din voi mai jos decât celălalt, și veți scăpa de atacul trufiei și al purtărilor ei urâte, numai că vă trebuie mereu și umilire, și dojană, că acestea vă țin în smerenie, vă țin să nu cădeți de la Dumnezeu prin părerea de sine, o, și nu știu oamenii să fie ai lui Dumnezeu, nu știu că smerenia inimii îl ține cu Mine pe om, și mai ales când omul iubește îngenuncherea, fiilor. Este scris în Scripturi de boi, de cai, de asini, că sunt de slujire și de ajutor în truda vieții omului și își cunosc stăpânul și nu-l părăsesc și nu se supără pe el și nu-l pedepsesc așa, chiar dacă le mai dă stăpânul și cu biciul pe spate ca să meargă și să tragă greutate, sau să asculte cum spune stăpânul, sau ca să nu se lenevească pentru grijile purtate de stăpân cu ajutorul lor. O, dar omul nu este așa, nu este supus, nu-i place, se dă mare, se ridică peste cel care-i poartă de grijă, se semețește peste el, îl clevețește, îl judecă, îi găsește vină, se plânge cu ea și o povestește purtând de colo-colo vorba cea defăimătoare și nemulțumirea lui, îi răspunde înapoi cu vorbă în răspăr, fără de rușine, precum este scris în Scripturi despre cei îndărătnici și neascultători, nesupuși și batjocoritori asupra celor așezați de veghe peste viața cea vegheată a celor ce se aleg cu Dumnezeu.

O, fiilor, fiilor, aveți grijă de sfințenia inimii din voi, aveți grijă mai mult decât de ce veți mânca sau cu ce vă veți îmbrăca și cu ce vă veți ocupa pentru ceea ce simte inima să vrea, și spun vouă așa ca să pot sta Eu în voi, și să nu mai stați tot voi dacă M-ați aflat, dacă v-am aflat, și ca să pot fi Eu viața voastră, fiilor, iar voi să fiți viața Mea pe pământ între oameni. O, nimic să nu vă încânte pe pământ, nimic și nimeni să nu vă atragă inima din voi. Umiliința inimii, dacă aceasta îți lipsește, tu poți părăsi de tot pe Dumnezeu într-o clipă, fiule. O, uită-te cum din lipsa umiliinței de o clipă a inimii s-au dus din brațul Meu, s-au dus spre lume cei ce s-au dus, și-au luat inima din duhul umiliinței și și-au înstrăinat-o pe calea vremelniciei și a păcatelor ei de peste cei fără Dumnezeu pe pământ, iar cine cade cu trupul în mijlocul fiilor oamenilor în acest întuneric de afară, acela este părăsit de Dumnezeu, căci Domnul stă cu cei ce stau cu El pe pământ.

O, umiliința inimii dacă n-o ai, și ca s-o păstrezi s-o ai, e gata căderea în păcat, e gata înstrăinarea de taina vieții veșnice, taina care nu te lasă să cazi spre slăbiciuni și păcate ca să plângi apoi mult și bine cu sau fără de folos, căci omul lăsat spre păcat, e greu să mai poată să iubească o viață curată, viața pe care Eu i-am hărăzit-o omului s-o trăiască în vremea trupului lui, că iată, omul își ia trupul în stăpânire și îl duce spre păcat mereu, mereu, și face numai cele rele ca un copil care este lăsat singur, de capul lui. Un copil dacă e lăsat singur strică mult și multe. Un creștin dacă e lăsat singur, dacă umblă singur, la fel lucrează și el asupra sa însuși și asupra altuia, și apoi ascunde lucrările lui singuratice și cade sub ele, căci ele îl acoperă de tot, de nu se mai vede de sub ele, de nu se mai poate repara ceva, căci cele ascunse nu se mai repară fiindcă sunt ținute în ascuns, sunt lucrate de diavolul și puse bine ca agoniseală a celui neascultător și ascuns cu faptele lui. Așadar, nu este bine să fie omul singur nici o clipă, și e bine să aibă martori, să aibă mărturisitori clipelor vieții lui, căci așa este scris.

Această zi de sărbătoare sfântă este zi de școală, fiilor. Ioan, Botezătorul Meu, a fost doborât de pe pământ de mintea și duhul de femeie, iar povața pentru ferirea de păcat, o, cine s-o mai dea oamenilor care se țin atât de mari și de tari și de preț unii în fața altora!

O, fiilor, pe voi să nu vă aplece statura omului. Voi să nu fiți încântați de oameni cu stare și cu nume mare, ci să aveți ochii spre măreția cea de la Dumnezeu în om, așa cum s-a arătat a fi voievodul Mircea în fața sultanului Baiazid al turcilor cei cuceritori, și care au dat de atâtea ori să-i țină robi pe români. Iată personalitățile care-și zic personalități și sunt numite așa, acestea nu sunt altceva decât irozi, caiafe, cezari, pilați, cărturari și farisei, toți cei care au dat și dau să calce pe gâtul lui Dumnezeu ca să fie ei cei mari și tari și cu vază, o, și și hrănesc aceștia viața cu păcat și cu gusturi vinovate și otrăvitoare de suflet, căci bărbatului îi trebuie femeie, nu pe Dumnezeu, nu pe sfinți, nu pe îngeri, care să-i vegheze viața, o, și sunt rari bărbații, rari de tot, căci bărbați nu sunt cei plini de slăbiciuni ca și regele Irod, nu sunt cei slabi în fața trupurilor de orice fel, ci sunt cei bravi pentru ei și pentru neamul lor și pentru fapte mărețe, și sunt cei vrednici de Duhul Sfânt sălășluit în ei pentru slava lui Dumnezeu prin ei pe pământ, și iată, fiilor, între Mine și femeie omul încă de la începutul său a ales și alege femeia, și acesta este adevărul cu bărbatul, bietul de el.

O, păi dacă tu, omule bărbat, calci peste cinstea propriei tale familii, soție și copii, și mergi pe ascuns în desfătări cu femeie, o, păi cum să nu calci tu prin asta și prin altele și mai și, cum să nu calci tu peste cinstea legăturii tale cu Dumnezeu ducându-te de acasă pe alături, pe la alte iubiri și chiar credințe, cărări de tot felul spre Dumnezeu, dar după Dumnezeu nu trebuie cărări să cauți, ci doar pe tine să te regăsești și să nu părăsești calea, căci ea se cheamă Dumnezeu și frații Lui pe ea, se cheamă neclătinare de la moștenirea lăsată de Hristos, și care n-a fost de mai multe feluri și culori, că are istorie scrisă, numai să deschizi cartea ei și să vezi și să înțelegi bine ce înseamnă Dumnezeu și mersul omului cu Domnul, că

El e calea, numai să nu-L pierzi pe El, numai să nu-L vinzi pe plăceri și să dai de la tine dragostea de Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, fericiți sunt cei curați cu inima, și aceasta din pricina lui Dumnezeu din ei și a luminii în care umblă și prin care sunt văzuți și cunoscuți tot timpul cu toate ale lor bune și rele. Cei care nu au inima curată sunt răpiți de diavolul și de aceea își ascund purtarea ca și Cain, și se cunosc aceștia după chip că au ascunderi de ceilalți, că joacă teatru, că nu-și lasă pe cele din inimă să fie văzute și știute, și aceasta pentru că primesc voia diavolului în ei, pe cel ascuns în ei cu lucrările lui, căci diavolul s-a pitit încă de la început în om și l-a învățat ascunderea, care înseamnă părăsirea lui Dumnezeu și de Dumnezeu, despărțirea de Dumnezeu și unirea cu diavolul și cu ascunsurile lui, o, că numai cu cele rele și urâte se ascunde omul!

Păcatul este rușinos ca să se arate omul cu el, și de aceea se ascund cei ce păcătuiesc, se ascund așa cum s-a ascuns și Adam, iar apoi l-a prins frica și rușinea, dar și ambiția cea împotriva lui Dumnezeu, Care ar fi dat să-l despartă de păcat. El însă n-a voit aceasta, dar s-a despărțit de Dumnezeu și n-a mai fost cu Dumnezeu, și nici Dumnezeu cu el și nici îngerii, căci cine trage la slăbirea spre păcat este părăsit de îngeri, și de aceea cade rușinos și se ascunde de rușine, ca furul care se ascunde ca să fure și ca nu cumva să fie prins.

O, fiilor, și voi, fii ai oamenilor, ocrotiți-vă unii pe alții de păcatul din voi! Nu vă faceți primejdie unul altuia prin păcat! Îndeletniciți-vă să vă păziți de căderea în păcat, dar îndeletniciți-vă să nu deveniți cursă unul altuia pentru săvârșirea păcatului urât de Dumnezeu, și care vă ține robi, căci Adam și femeia lui s-au ascuns când au avut dor de păcat și unul de altul, iar Eu, Domnul, i-am învățat pe toți și le-am spus: «*Umblați în lumină!*», căci cine n-a ascultat așa în poporul cuvântului Meu de azi, iată-i, au căutat pe furiș unii spre alții și nu s-au mai oprit, și nu s-au mai sculat spre pocăință, ba au mers spre plăceri și mai mult, și s-au dus în mijlocul întinericului fiilor oamenilor, care și ei păcătuiesc zi și noapte cu dor și cu căutare spre păcat. O, păi dacă tu vii pe cale cu Domnul și cu frații și te încumeți apoi să-ți cuibărești în inimă ca rob pe cineva din aceștia fiindcă așa îți vine ție și așa simți să faci, o, tu faci atunci răul cel mare de a depărta pe îngerii lui Dumnezeu de cel purtat în inima ta și-l faci și pe el vinovat de necurătenie de inimă, și așa au căzut de la Mine fii cu care ar fi fost să Mă sprijin sub greul crucii purtate, o, și te-ai făcut fur de suflete și ai adus stricăciune lucrului și trudei Mele pentru om și casei Domnului, și ai tăcut lucrând răul asupra mersului Meu și al numelui Meu cel mare între cer și pământ.

Durerea lui Ioan Botezătorul, care privea peste păcatul din mijlocul lui Israel ca să-l oprească el cumva, o, e mare durere o așa durere pe Duhul lui Dumnezeu și al sfinților Lui. Mari cu mici, stăpâni cu robi, regi cu supuși, părinți cu copii, frați cu frați, veri cu veri, bătrâni cu tineri, bărbați cu bărbați, femei cu femei, ba și mai urât de atât, că omul se desfrânează cu fel de fel de trupuri, ba și cu trupuri moarte, o, aceasta înseamnă spinii de pe fruntea Mea și sânge curs din inima Mea dumnezeiască pentru om și de la om.

Sodome și Gomore înfloresc de păcat, și e în floarea lui păcatul peste tot. Iar Eu, Domnul, am o mână de popor, cu care stau mereu în cuvânt și îl povățuiesc pentru sfințenie pe el și îi spun lui tot răul de pe pământ și de pe inima Mea din pricina omului lipit cu păcatul, omul prin care Ioan Botezătorul a fost sortit să moară cu capul tăiat, să moară pentru păcat Botezătorul Meu, iar Eu sunt și azi la masă cu voi și cu el, fiilor, și împărțim aici cu voi tot ce ne apasă de pe pământ și până în cer.

O, ei sunt cei pe care-i avem pentru Noi, Botezătorule al Meu, și lor le spunem jalea și o purtăm cu ei, și au de învățat ca la școală toată înțelepciunea cea împotriva păcatului în care omenirea stă cuprinsă, iar Eu și tu suspinăm și tot suspinăm, și suspină cerul de sfinți și de îngeri sub această jale, și suspină pământul, o, Botezătorule al Meu, și strigă pământul, strigă la Dumnezeu pământul, strigă către cer.

— Da! Această jale ne ține sub ea, Doamne, și avem mereu de așezat pe fiii poporului Tău în Duhul Sfânt, Iisuse Doamne, în dorul de Tine, de noi, de sfinți, de îngeri cu ei mereu, că trebuie tot cerul să le stea aproape mereu, mereu în această vale plină de primejdii, de dușmani din iad ieșiți ca să înșele tot trupul și să tragă tot timpul suflute de pe calea vieții.

Eu am fost omorât pentru că am căutat să aduc la cunoștință păcatul regelui, păcatul lui Israel, începând de la capul stricat de păcat al lui Irod, conducătorul poporului. O, și cum să fie altfel pământul cel cu rege desfrânat peste el? Tu însă acum două mii de ani ai așezat peste ucenicii aleși Ție împărăția Ta și i-ai cuprins în ea pe ei cu legătura Duhului Sfânt, cu Care i-ai pecetluit ai Tăi pe ei în mijlocul lumii desfrânate de atunci. O, acum iarăși, Doamne, iarăși ai făcut aceasta, și ai venit pe pământ cu lucrarea cuvântului Tău și ai așezat cu ea popor ascultător Ție și i-ai cuprins pe ei cu împărăția Ta prin lucrarea Duhului Sfânt. Iar acum le spun lor în ziua mea de suire la cer, le spun ca să știe tot mai deslușit că Duhul Sfânt Se sălășluiește lucrător în om prin lucrarea cea cu putere a dorului, prin dor, Doamne, așa cum și cu mine s-a petrecut pe pământ cât am stat cuprins în Duhul Sfânt, și pe Care L-am dorit din pricina lucrării Sale de peste mine. El este chiar dorul, iar cine nu are acest dor, nu are sălășluit în el pe Duhul Sfânt.

O, fericit este cel ce are dorul, pe Duhul Sfânt în inimioara lui, Doamne! Duhul Sfânt este chiar fericirea, cu neputință ea de descris. Poți fi fericit pe deplin, poți și când n-ai nimic, și tot fericit ești cu acest aluat în tine, cu dorul, o, fii iubiți de Dumnezeu, căci dorul acesta face fericire inimii și vieții, nu altceva de pe pământ face această fericire.

Duhul Sfânt este dorul dintre om și Dumnezeu, dintre frate și frate în Domnul și pentru Domnul în numele Domnului. El este dragostea, mângâierea, puterea iubirii de Dumnezeu și de oameni, mila și nejudicata, El este umilința inimii și inima duioasă, El este pacea cea deplină și înțelepciunea, El face pe Domnul pe masa creștinului și are omul pe Domnul de hrană pe masa sa.

O, fiilor, fiecare zi a creștinului îndumnezeit începe cu primirea Domnului, cu hrana aceasta din cer, căci Domnul este din cer, iar trupul și sângele Domnului sunt hrana sufletului, a bisericii lui Hristos, așa cum a lăsat Domnul așezarea bisericii Sale și hrana cea pentru ea. Voi sunteți în vremea aceasta prietenii Lui, cei care stați cu Domnul la masă trup și cuvânt, așa cum a stat atunci cu ucenicii Lui în seara cinei. Fiii oamenilor se împărtășesc mereu cu diavolul, cu vrăjmașul lui Dumnezeu și al lor, iar duhul lui este lucrarea lor, dar voi vă împărtășiți mereu cu Hristos, cu vrăjmașul diavolului și al slujitorilor diavolești, căci Duhul Domnului este lucrarea voastră.

Eu am fost omorât de duhul de femeie, duh care îl trage la păcat pe om, căci în preajma ei omului îi miroase a păcat, o, și m-a pedepsit la moarte duhul cel dușman din femeia cea de lângă regele Irod.

O, de ce s-a așezat în trupul omului acest duh urât mirositor și batjocoritor omului? Duhul desfrânării îl batjocorește, îl murdărește pe om tot timpul, e mai tare ca omul și îl biruiește, căci omul este rob, și spun acum cu glas durut:

O, bărbaților, o, bărbați, fugiți de femeie, fugiți din preajma lor, fugiți cât puteți, că ele vă murdăresc viața și fața și inima și duhul și veșnicia ca să n-o mai căpătați!

O, femeilor, fugiți de bărbați, fugiți cât vă țin puterile picioarelor, nu stați în preajma lor ca să-i doborâți spre diavolul desfrânării, căci desfrânarea este din iad ieșită și umblă pe pământ și slujește pe bărbat și pe femeie și amestecă trupurile și le fierbe ca în oala cu mâncare și le face gunoi de aruncat în groapa iadului, plină de foc!

Omule, te va durea greu plăcerea cea pentru cineva drag, la fel și pe acela. O, nu primi să bagi în inima ta pe cineva la care crezi tu că ții mult, și cu care îți poți stârni pofta păcatului! O, nu pentru asta a zidit Dumnezeu pe om, nu, omule, nu! Se tulbură om spre om spre păcatul din ei când și-l trezesc de la unul spre celălalt, iar îngerii fug și stau departe, și nu

mai au oamenii pază de îngeri peste zilele vieții lor, n-au din pricina păcatului iubit de ei în trupul lor, și de care îngerii fug.

O, ferește-te de moarte, omule! Fără Dumnezeu ești ca un mort, căci Domnul nu stă cu cei ce numai păcatul îl iubesc și îl au de hrană a dorului din ei.

Așadar v-am așezat sub duhul învățaturii celei împotriva păcatului din om în ziua mea de serbare în cer, pe voi, fii ai cuvântului Hristos, iar de la voi pe fiii oamenilor.

Iar pe Tine, Doamne, Te rog, fă roditoare grăirea mea în cei de pe pământ, că voiesc să nu Te mai doară tot atât de mult, o, să nu Te mai doară de la desfrânarea din om, și care ne ia dreptul în om! O, pune, Doamne, legătura Duhului Sfânt peste inimi, pune pecetea cea care poate să-l îndumnezeiască pe om, o, că n-avem ce culege, și a venit culesul, Doamne, și avem de păzit aurul de hoții care tânjesc să facă aurul noroi, că noroiul fuge de aur, nu poate cu lumina lui.

Și acum pecetluiește pe ucenicul Tău pentru lucrarea peste pământ a cuvântului de azi, și care plutește deasupra întunericului de peste tot, Doamne, și fă Tu lumină, lumină în întuneric, o, Doamne! Amin.

— O, iată slava Mea în cei cu dorul de Mine în ei, dor care atrage tot cerul de sfinți și de îngeri pentru lucru și pentru pază sfântă asupra celor plini de Duhul Sfânt! Mă închin înaintea acestui cuvânt al ucenicului Ioan Botezătorul, care a grăit după cum dorul în Mine arde de dor, că Îmi este dor de om sfânt, măi popor al cuvântului Meu!

O, aveți grijă să învățați pe dinafară puterea cuvântului din ziua aceasta și așezat în cartea Mea cu voi, fiilor.

Să fugă diavoli și toate uneltirile lor din preajma mersului Meu cu poporul cuvântului Meu! Să vină dorul în inimile voastre, fiilor, să vină Duhul Sfânt și toată lucrarea Lui, de care să se teamă diavoli și îngerii lui! Fiți plini de dor, de Duhul Sfânt fiți plini și tot mai plini, și să lucreze puterea aceasta din voi, aici, și până departe și până la margini, fiilor!

Aplecați-vă sub puterea cea de sus, și întărită să fie ea peste voi tot timpul și tot mai mult și tot mai lucrătoare, căci Eu în voi Îmi găsesc mereu mângâierea în dureri și mereu stau cu voi, și pentru mângâiere stau, fiilor, o, și nu uitați aceasta: voi sunteți mângâierea Mea, o, fiilor! Amin, amin, amin.

29-08/11-09-2019